

[Holst.]

hvis det skulle have været tilfældet, er denne begrænsning nu altså fjernet.

Der er en tilsyneladende meget væsentlig ændring i dette lovforslag i forhold til tidligere, idet i lovforslaget statens eneret på radioanlæg er udeladt. I første omgang kan det godt give en socialdemokratisk ordfører nogen forskrækkelse at læse, at statens eneret nu skulle være udeladt. Men når man ser bemærkninger og lovforslag nærmere igennem, ser man, at det stadig væk er ministeriet, der i og for sig er den eneste, der har ret til at give lov til at oprette radioanlæg i landet. Begrundelsen for, at staten ikke mere skulle have eneret, idet der er sket en teknisk udvikling, der har gjort det muligt, at andre, f. eks. erhvervsvirksomheder og transportselskaber, nu anvender radioanlæg, forekommer meget sandsynlig. Jeg kan også glæde mig over, at ministeren i sin fremsættelsestale siger, at udviklingen inden for dansk elektronisk industri har været af en sådan karakter, at samtidig med at der er udvist en meget liberal administration af den hidtidige lov, er det lykkedes Danmark at opnå en plads iblandt de førende lande på hele jorden med hensyn til oprettelsen af radioanlæg. Jeg tror, det er noget absolut væsentligt, at der ikke i loven sættes grænser for mulighederne for at anvende den teknologiske udviklings seneste landvindinger.

Hidtil har lovens administration vel ikke givet anledning til de store problemer. Skulle man endelig falde over noget, kunne man jo falde over det, ministeren kalder den liberale administration af loven. Jeg er ikke fuldstændig klar over, om ministeren ikke hermed mener, at man i højere grad har administreret ud fra lovens indhold end ud fra lovens bogstav. Det er ordet „liberal“, jeg i første omgang har hæftet mig ved, idet jeg så vil spørge: hvad er alternativet til en liberal administration af en lov?

Der er i lovforslaget anført, at det ikke giver anledning til større økonomiske æn-

dringer, og at man regner med, at ordningen vil hvile økonomisk i sig selv, idet ministeriet for at give tilladelse til oprettelse af radioanlæg stadig væk kan fastsætte afgifter. Jeg går ud fra, at ministeren trods alt med ordet „kan“ nok vil holde sig til, at man vil fastholde disse afgifter for tilladelser efter § 1.

Der var i den forbindelse et spørgsmål, jeg gerne ville stille ministeren: der er vel ikke tale om, at man ved fastsættelsen af disse afgifter vil gå så højt op, at det stiller sig hindrende i vejen for benyttelsen inden for erhvervslivet eller for det sikkerhedsmæssige udstyr, som mange lystkuttere og fiskerkuttere har?

Jeg har glædet mig over, at det i § 3 hedder, at nok skal der være mulighed for, at man i givne tilfælde kan fastsætte bestemmelser for tilladelser samt indretning og benyttelse af radioanlæg, men at man dog ikke vil gøre det uden efter en forhandling med ministeren for kulturelle anliggender. Jeg har direkte forstået denne paragraf således, at hvis vi en dag skulle få en minister af en anden observans her i tinget, kunne man jo risikere, at vedkommende minister udstedte en forordning om, at vi f. eks. ikke måtte høre udenlandske radiostationer, f. eks. som det kunne være tilfældet under en besættelse; vi håber, at denne situation ikke bliver aktuel mere.

Der er ikke direkte, så vidt jeg kan se, anført noget om satellittransmissioner, men der er i lovforslagets § 2 sikkert noget, der godt kunne komme ind i forbindelse med satellittransmissioner, navnlig når man sammenholder den med bemærkningerne til lovforslaget om den tidligere lov nr. 229 af 22. juni 1962. Der står først i § 1, stk. 2:

„Ved radiokommunikation forstås enhver overføring, udsendelse eller modtagning af tegn, signaler, skrift, billeder, lyd eller efterretninger af enhver art ved hjælp af radiobølger.“

Og så står der meget tydeligt i § 2:

„Der må ikke oprettes, drives eller